

Přílohy

JABBERWOCKY

'Twas brillig, and the slithy toves
Did gyre and gimble in the wabe:
All mimsy were the borogoves,
And the mome raths outgrabe.

'Beware the Jabberwock, my son!
The jaws that bite, the claws that catch!
Beware the Jubjub bird, and shun
The frumious Bandersnatch!'

He took his vorpal sword in hand:
Long time the manxome foe he sought—
So rested he by the Tumtum tree,
And stood awhile in thought.

And, as in uffish thought he stood,
The Jabberwock, with eyes of flame,
Came whiffling through the tulgey wood,
And burbled as it came!

One, two! One, two! And through and through
The vorpal blade went snicker-snack!
He left it dead, and with its head
He went galumphing back.

'And hast thou slain the Jabberwock?
Come to my arms, my beamish boy!"
O frabjous day! Callooh! Callay!'
He chortled in his joy.

'Twas brillig, and the slithy toves
Did gyre and gimble in the wabe:
All mimsy were the borogoves,
And the mome raths outgrabe.¹

¹ Carroll, Lewis: *Alice's Adventures in Wonderland and Through the Looking Glass* (Oxford University Press, 1998), ISBN-13: 978-0-19-283374-7, s. 134-136.

ŽVAHLAV (J. Císař)

Bylo smažno, lepě svihlí tlové
se batoumali v dálnici,
chrudošní byli borolové
na mamné krsy žárnící.

„Ó synu, střež se Žvahlava,
má zuby, drápy přeostře;
střež se i Ptáka Neklava,
zuřmící Bodostre!“

Svůj chopil vorpálový meč,
jímž lita soka vezme v plen,
pak used v tumtumovou seč
a čekal divišlen.

A jak tu vzdeskné mysle kles,
sám Žvahlav, v očích plameny,
slét hvíždně v tulížový les,
a drblal rameny.

Raz dva! Raz dva! A zas a zas
vorpálný meč spěl v šmiků let.
Žvahlava hlavu za opas
a už galumpal zpět.

„Tys zhubil strastna Žvahlava?
Spěš na mou hruď, tys líten rek!“
„Ó rastný den! Avej, ava!“
Ves chortal světný skřek.

Bylo smažno, lepě svihlí tlové
se batoumali v dálnici,
chrudošní byli borolové
na mamné krsy žárnící.²

2 Carroll, Lewis: *Alenčina dobrodružství v říši divů a za zrcadlem*, přel. J. Císař (Praha: Aurora, 2004), ISBN 80-7299-074-8, s. 152-154.

TLACHAPOUD (Skoumalovi)

Je svačvečer. Lysperní jezeleni
se vírně vrtáčejí v mokřavě.
Vetchaří hadroušci jsou roztruchleni
a selvy syští tesknoskuhravě.

„Střez se, střez se Tlachapouda, milý synu,
má tlamu zubatou a ostrý dráp.
Pták Zloškrv už se těší na hostinu,
vzteklitě číhá na tě Pentlochňap.“

Meč Šaršoun vytrh, pevně sevřel v dlani
a v lese stopoval ty chvostnatce,
pak pod strom Tumtum used v zadumání
a hotovil se k divé šarvátce.

A když tak zachmurděně odpočíval,
tu z huňastého lesa Tlachapoud
tam vtrhl šumohvizdně jako příval
a s vrňoukáním chtěl ho napadnout.

Ráz naráz sekal, šmik! šmik! v stínu stromů
Šaršounem mával stále lítěji,
až hlavu ut'al mu a potom domů
se harcoslavně vrátil s trofejí.

„Pojď na má prsa, však to byla túra
s tím Tlachapoudem, chlap jsi od kosti.
Oj nádhernajs, oj bašta. Hoja! hurá!“
a pochručňával samou radostí.

Je svačvečer. Lysperní jezeleni
se vírně vrtáčejí v mokřavě.
Vetchaří hadroušci jsou roztruchleni
a selvy syští tesknoskuhravě.³

3 Carroll, Lewis: *Alenka v kraji divů a za zrcadlem*, přel. Aloys a Hana Skoumalovi (Praha: Albatros, 1988), s. 85-86.

HROMOPLKIE (V. Pinkava)

Jasřilo; popaslizná tklova
krut'cupila se v trámavě:
průvratná byla bokřavova,
můrnící hledavě.

„Hromoplka se, synu, střež!
Čelistí chňapných drápů šmika!
Klepklep-pěřatce dravce, též
Supteřva plundrožvyka!”

Vorpálný meč svůj v ruku vňal:
pátral po chvastovzácném soku —
pod Tamtam-stromem popostál,
pohroužen, šetře malných kroků.

Jak úvratno na mysli měl,
Hromoplk, bulvy očí vzňaty,
mechpřítmým lesem funě spěl,
hromumlaje si k němu chvaty!

Raz dva! Tak dál! Skrz naskrz řal!
Zazkřištěl vorpálový břit.
Aj, mrtev – jeho hlavu vzal
běsoklusem zpět, hbit.

„Hromoplka žes skolil přec?
Spěš v náruč mou, přezářný synu!
Zúžasný den! Tot' věc! Jak sen!“
hihňal se radobdivně činu.

Jasřilo; popaslizná tklova
krut'cupila se v trámavě:
průvratná byla bokřavova,
můrnící hledavě.⁴

4 Pinkava, Václav: Hromoplkie, in Lewis Carroll: *Lovení Snárka* (Brno: Host, 2008), ISBN 978-80-7294-298-5, s. 117-118.